

ת"פ 31833/06/18 - מדינת ישראל נגד יצחק אדגו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 31833-06-18 מדינת ישראל נ' אדגו

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יצחק אדגו

הנאשם

ב"כ המאשימה עו"ד עדי סעדיה ועו"ד מורן ישראל הנאשם בעצמו בא כוח נאשמים עו"ד דורון שטרן

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 9.1.19, הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים כאמור:
- **בת"פ 17366-05-18** - הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
לפי כתב האישום, ביום 25.8.17, בשעות הערב, בעקבות ויכוח בין הנאשם והמתלונן, אמר הנאשם למתלונן "אם אני אגע בך מה תעשה לי?". הנאשם אחז באבן והרימה לכיוון המתלונן באומרו "למה את נוגע בי". בהמשך ניגשה המתלוננת אל הנאשם ושאלה אותו מדוע הוא מעוניין להשליך את האבן לעברו של המתלונן. בהמשך לכך דחף הנאשם את המתלוננת והיא נפלה על הקרקע. כתוצאה מהנפילה נגרם למתלוננת שפשוף באמתה השמאלית (להלן - "כתב האישום הראשון").
- **בת"פ 31833-06-18** - הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, ובעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
לפי כתב האישום, ביום 9.6.18, בשעות הבוקר, בעוד המתלונן מנקה את המדרגות, הגיע הנאשם למקום ואמר למתלונן "יא בן זונה אני ארצח אותך". הנאשם התקרב למתלונן, הצמיד ראשו לראש המתלונן ואמר "יא בן זונה אתה חושב שהמשטרה תציל אותך, אני עכשיו לוקח סכין ודוקר אותך בבטן אני ארצח אותך אני אקח לך את החיים שלך ושל הבן שלך". בהמשך, תפס הנאשם בחולצתו של המתלונן, ותוך ניסיונות המתלונן להשתחרר מאחיזתו, שניהם נפלו ארצה. בהמשך הרים הנאשם אבן גדולה והשליכה לעבר המתלונן, האבן לא פגעה במתלונן. כעבור דקה שב הנאשם ואמר למתלונן שירצח אותו ואת בנו. בתגובה, המתלונן התקשר למשטרה ואילו הנאשם הרים אבן והניפה לעבר המתלונן. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן סימן אדום מעל הגבה השמאלית וסימן אדום בלחי השמאלית (להלן - "כתב האישום השני").
2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו. בכתב האישום הראשון הציגו

הצדדים הסכמה עונשית הכוללת מאסר על תנאי ופיצוי סמלי בכתב האישום השני אין הסכמה עונשית.

תסקיר שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 15.5.19 ציין, כי הנאשם בן 30, התגורר בבית סבתו לאחר שהוצא נגדו צו הרחקה מבית הוריו, ולאחר מכן במעצר בית מגביל בבית אחותו. הנאשם עלה מאתיופיה בגיל 4 עם משפחתו, עבר מסגרות חינוך לרבות פנימיות וברקע בעיות הסתגלות למסגרות והתנהגות אלימה. הנאשם מסר, כי בגיל צעיר חבר לחברה שולית, החל שימוש באלכוהול והחל בביצוע עבירות. על רקע זה, גם לא גויס הנאשם לצה"ל. עוד מסר הנאשם, כי הוא מתקשה לנהל שגרת יום נורמטיבית, מתקשה לגלות יציבות במסגרות תעסוקה, לצד צריכה אינטנסיבית של אלכוהול. הנאשם נעדר מקור פרנסה יציב ב-5 השנים האחרונות. הנאשם מממן אלכוהול באמצעות איסוף בקבוקים למחזור. עוד מסר הנאשם, כי חווה קשיי הגירה על רקע הבדלי תרבות ומצבה הכלכלי של משפחתו, אביו עובד בגינון ואמו עובדת בניקיון. הנאשם תיאר קשר קרוב עם משפחתו, אולם בעת צריכת אלכוהול, הוא נוטה לאלימות ולניתוק יחסים עם בני משפחתו. הנאשם הביע רצון להפסיק שימוש באלכוהול בכוחות עצמו ובתמיכת משפחתו לאחר ניסיונות טיפולים בעבר.

שירות המבחן התייחס לעברו הפלילי של הנאשם בעבירות רכוש, תקיפת שוטר, הצתה, פריצת רכבים, פריצות לבניין שאינו דירה ואיומים. על הנאשם הוטל גם עונש של מאסר בפועל. העבירה האחרונה היא משנת 2010 ומאז הצליח הנאשם להימנע מביצוע עבירות.

הנאשם מוכר לשירות המבחן החל משנת 2007. לאורך השנים נעשו מספר ניסיונות טיפוליים, אולם הנאשם עזב על דעת עצמו את המסגרות הטיפוליות ושב לצרוך אלכוהול. במסגרת הליך המעצר התרשם שירות המבחן, כי במצבי לחץ ודחק שב הנאשם לדפוסי התמכרותו וצריכת אלכוהול, לצד פגיעה בסביבה ובמשפחתו. להערכת שירות המבחן, הנאשם בעל כוחות מוגבלים לשינוי לאורך זמן ונמנע מלהיעזר בסביבה. לנוכח רמת סיכון גבוהה זקוק הנאשם לטיפול במסגרת אינטנסיבית וסגורה בקהילה טיפולית. הנאשם הביע חוסר נכונות להשתלב במסגרת זו, אולם ביקש להשתלב בטיפול אמבולטורי ביחידה להתמכרויות. בהמשך לכך, שולב הנאשם במרכז "חוסן" בחודש אוגוסט 2018. במסגרת הטיפול התקשה הנאשם לשתף פעולה ולאחר שקיבל מספר הזדמנויות, הוחלט בחודש דצמבר 2018 להפסיק את הטיפול.

שירות המבחן ציין, כי הנאשם מתקשה ליטול אחריות על המיוחס לו, נוטה להשליך התנהלותו האלימה על צריכת אלכוהול מוגברת ותסכול שחווה באותה תקופה.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נעדר דמויות הוריות משמעותיות וסמכותיות בחייו ומאופיין בקווי אישיות אימפולסיביים ובלתי מווסתים, נעדר בשלות רגשית ומנוהל בחייו על ידי התמכרות עמוקה לאלכוהול. מגיל צעיר הנאשם התערה בחברה שולית, פיתח עמדות בעייתיות ביחס לחברה ולחוק ואף הפנים עמדות תומכות באלימות. עוד התרשם שירות המבחן, ממודעות ראשונה לבעיית התמכרותו, אולם קושי להכיר בעומקה ובמורכבות מצבו וחומרת התנהגותו האלימה. בקשר עם שירות המבחן בלט חוסר מוטיבציה לעריכת שינוי בחייו, חוסר אמון ורצון לסיים ההליך באופן מהיר.

מכאן העריך שירות המבחן, כי ישנו סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה וכי חומרתה צפויה להיות אף גבוהה. שירות מבחן ציין, כי הנאשם שולל נכונות להשתלב במסגרת טיפולית בתחום ההתמכרויות, וכן שולל נכונות להשתלב בקהילה טיפולית ובטיפול אמבולטורי.

מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה קונקרטי, מציבת גבול ומרתיעה.

טענות הצדדים לעונש

4. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו של אדם והגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים.
5. לטענתה, מידת הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום הראשון נמוכה. לעומת זאת, מידת הפגיעה בכתב האישום השני היא בינונית.
6. התביעה לא טענה למתחם עונש הולם ביחס לכתב האישום הראשון, לאור ההסכמה העונשית.
7. עוד טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני, נע בין מאסר קצר, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 15 חודשים, לצד קנס ופיצויים.
8. באת כוח התביעה הוסיפה וטענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו; מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם משתמש לרעה באלכוהול, נשקף ממנו סיכון גבוה והוא זקוק לטיפול בקהילה. הנאשם סירב לטיפול בקהילה והחל טיפול ביחידה להתמכרויות. אולם, לאחר 3 חודשים הפסיק הנאשם את השתתפותו בטיפול. מכאן, כי הנאשם אינו מבין את הבעייתיות שבמצבו ואת חשיבות הטיפול. גם היום הנאשם שולל כל רצון לטיפול בתחום ההתמכרויות ומשליך התנהגותו על צריכת אלכוהול. לנאשם אין מוטיבציה לשינוי וכל רצונו לסיים ההליך במהירות. לחובת הנאשם הרשעות בעבירות אלימות חוזרות ונשנות, וזאת למרות שמדובר בעבר פלילי ישן.
9. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם בגין כתב האישום הראשון מאסר על תנאי ופיצוי, כהסכמת הצדדים. עוד עתרה להטיל על הנאשם בגין כתב האישום השני מאסר לתקופה של 12 חודשים, קנס ופיצויים.
10. בא כוח הנאשם טען, כי יש לכבד את הסכמת הצדדים באשר לכתב האישום הראשון.
11. עוד טען, כי בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני, יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: הנאשם ביצע עבירות של תקיפה סתם ואיומים שאינן ברף החמור; הנאשם ביצע את העבירות תחת השפעת אלכוהול; גם המתלונן תרם לאירוע האלים; למתלונן נגרם סימן אדום ככל הנראה מהנפילה ולא כתוצאה מהתקיפה; כתוצאה ממעשיו של הנאשם לא נגרם נזק פיזי או נפשי.
12. לטענתו, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני, נע בין אי הרשעה ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות.
13. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו לאחר הליך גישור שהוביל לתיקון משמעותי של כתב האישום; הנאשם סובל ממצב כלכלי קשה, מעורבות בחברה שולית, והתדרדרות לאלכוהול ולעבירות פליליות; בהליך המעצר ניסה הנאשם לטפל בעצמו; שירות המבחן התרשם ממוטיבציה והנאשם שולב במרכז חוסן בחודש אוגוסט 2018 למשך 4 חודשים; הנאשם היה עצור במשך חודש וחצי ולאחר מכן במעצר בית מלא מעל למשך חצי שנה; בתקופה שחלפה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים; אחיותיו של הנאשם מרחיקות אותו מחברה שולית ואלכוהול; הנאשם נטל אחריות על מעשיו; לחובת הנאשם עומד אמנם עברו הפלילי, אולם מדובר בעבר ישן.

14. מכאן, טען בא כוח הנאשם, כי גם אם יש להטיל על הנאשם עונש שהוא ברף הגבוה של המתחם, הרי שעונש זה כולל אך מאסר בדרך של עבודות שירות כמניין ימי מעצרו. לצד זאת, יש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ופיצויים.

15. בדברו האחרון מסר הנאשם, כי הוא מצר על שאירע וכי לא ישוב לבצע עבירות.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

16. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

17. בכתב האישום הראשון הצדדים הציגו הסכמה עונשית שהיא בתוך מתחם העונש ההולם, ואין צורך לקבוע מתחם עצמאי.

18. במעשיו, מושא כתב האישום השני, פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על בטחונו ושלומו של אדם, לצד הגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים.

19. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מהעבירות מושא כתב האישום השני היא ברף בינוני - גבוה. התקיפה אמנם אינה ברף גבוה, אולם האיומים הם ברף גבוה, וזאת למרות חלקו של המתלונן באירוע.

מעשיו של הנאשם כללו שתי אמירות הכוללות איום ברצח כלפי המתלונן ואיום ברצח בנו. הנאשם הצמיד ראשו לראש המתלונן תוך שהנאשם אמר "יא בן זונה אתה חשוב שהמשטרה תציל אותך, אני עכשיו לוקח סכין ודוקר אותך בבטן אני ארצח אותך אני אקח לך את החיים שלך ושל הבן שלך". הנאשם גם תפס בחולצתו של המתלונן, ותוך שהאחרון ניסה להשתחרר, שניהם נפלו ארצה. בהמשך הרים הנאשם אבן גדולה והשליכה לעבר המתלונן, אולם האבן לא פגעה במתלונן. הנאשם הרים אבן והניפה לעבר המתלונן. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן סימן אדום מעל גבה שמאל וסימן אדום בלחי שמאל בפניו.

20. על מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת ביחס לעבירות של תקיפה ואיומים, בנסיבות דומות, ניתן ללמוד מהפסיקה המגוונת בתחום (ראו, למשל: רע"פ 4815/16 **כחלון נ' מדינת ישראל** (26.6.16); רע"פ 4265/15 **דדון נ' מדינת ישראל** (22.6.15); רע"פ 4310/13 **שדה נ' מדינת ישראל** (27.8.13); ע"פ (נצ') 47731-04-14 **שתיי נ' מדינת ישראל** (25.6.14); עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 **יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.14); ת"פ (רמ') 47261-03-16 **מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נ' פריאנטי** (29.1.19); ת"פ (ראשל"צ) 21145-10-16 **מדינת ישראל נ' רחמני** (27.5.18); ת"פ (רמ') 49262-05-13 **משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נ' יחזקאל** (21.12.14)).

21. לאור נסיבות ביצוע העבירות הכוללות איומים ברף גבוה לצד תקיפה ברף בינוני, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני, נע בין מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר לתקופה של 14 חודשים.

העונש ההולם בתוך המתחם

22. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו ונטילת אחריות על מעשיו, וזאת בשני כתבי האישום; הנאשם היה נתון במעצר במשך חודש וחצי ובמעצר בית למעלה מחצי שנה;

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל עבירות של אלימות, רכוש והצתה. עם זאת, המדובר בעבר ישן יחסית, והעבירות האחרונות, לפני כתבי האישום שבנדון, בוצעו בשנת 2010 ובגין הוטל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים (ע/ת1); הנאשם נעדר מסגרת תעסוקתית קבועה מזה 5 שנים בשל צריכת אלכוהול;

מתסקיר שירות המבחן עולות נסיבות חייו המורכבות של הנאשם. הנאשם החל לצרוך אלכוהול בגיל צעיר בנסיבות חברתיות ובהמשך החל לצרוך אלכוהול על בסיסי יומי. לאורך השנים נעשו מספר ניסיונות טיפוליים, אולם הנאשם לא התמיד בטיפול. הנאשם שולב בתחילה ביחידה להתמכרויות, אולם הוא התקשה לשתף פעולה והפסיק את הטיפול לאחר 4 חודשים. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מאופיין בקווי אישיות אימפולסיביים ובלתי מווסתים, נעדר בשלות רגשית ומנוהל על ידי התמכרותו לאלכוהול. הנאשם התערב בחברה שולית והחל לרכוש ולהפנים עמדות תומכות באלימות. הנאשם מתקשה להכיר בעומקה של התמכרותו ונוטה להשליך את הבעייתיות שבמצבו על גורמים חיצוניים. מכאן העריך שירות המבחן, כי ישנו סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה וכי חומרתה עשויה להיות אף גבוהה. כיום הנאשם שולל נכונות להשתלב במסגרת טיפולית בתחום ההתמכרויות, בקהילה טיפולית ובטיפול אמבולטורי. מכאן, ששירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית.

23. באיזון בין מכלול הנסיבות בתוך המתחם, יש להטיל על הנאשם בגין כתב האישום השני, עונש שהוא במחצית מתחם העונש ההולם, והוא כולל מאסר, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי. בשל מצבו הכלכלי ובהיעדר היבט כלכלי לעבירות, לא מצאתי מקום להטיל על הנאשם קנס.

24. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 10.7.19, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.

25. בנסיבות אלה, יש להטיל על הנאשם בגין כתב האישום השני, מאסר שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, ופיצויים. בגין כתב האישום הראשון יש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ופיצויים, וזאת בהתאם להסדר שבין הצדדים, שהוא הסדר ראוי ומאוזן לאור מכלול הנסיבות.

סוף דבר

26. לפיכך, **אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות, בניכוי ימי מעצרו מיום 9.6.18 ועד 24.7.18. את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 21.8.19. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

ד. פיצויים בסכום של 300 ₪ לעדת תביעה 1 בכתב האישום הראשון, ובסכום של 500 ₪ לעד תביעה 4 בכתב האישום השני. את הפיצויים ישלם הנאשם ב-3 תשלומים שווים ורצופים, הראשון החל מיום 1.8.19 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

**עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות.
זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.**

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ט, 15 יולי 2019, במעמד הצדדים.